

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická/praktická část*

Jméno a příjmení studenta	Robert Vlasák		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Průmyslový design		
Forma studia	Prezenční	Akad. rok	2019/20
Název práce	Sklo a přírodní materiál „Na začátek“		
Oponent práce	Jitka Kamencová Skuhřavá		

Bakalářská práce Roberta Vlasák je zaměřená na spojení skla a mechu. Byla jsem seznámena se skutečností, že problematika spojení mechu a skla je autorovi velmi blízká a není to jeho první práce, kde se pokouší o propojení těchto dvou médií. V předchozích letech vznikla kolekce objektů, váz a obrazů, kde mech propojuje s čirým sklem.

V teoretické části své bakalářské práce uvádí, že zdrojem inspirace jsou v tomto případě vazby mezi samotnými buňkami mechu. Chtěla bych poopravit jeho tvrzení, že mech je v přírodní říši nedocenenou rostlinou. Autor má nejspíš na mysli, že mech je nedocenenou rostlinou v našem světě. Niterná krása mechu bývá námi lidmi opomíjena oproti jiným přírodninám. Vzpomeňme přírodniny, kterými se pro jejich estetickou kvalitu obklopujeme za účelem dekorace nebo je pro jejich vlastnosti využíváme i prakticky jako materiály k tvorbě. Mech do toho spektra využití zatím příliš nezapadá, třeba se časem i díky pracím Roberta Vlasáka tato skutečnost změní.

Vlasákova inspirační linie čítá řadu autorů, kteří se zabývají přírodními tématy v designu, ve skle, či prostorových instalacích. Konkrétně Hanuš Lamr využíval mech k adjustaci svých šperků, tedy podobně jako pan Vlasák nyní ve své šperkovnici. V případě šperků se pan Vlasák, ale neinspiruje konkrétní podobou přírodniny, jak to bývá vlastní tvorbě pana Lamra, nicméně jej zajímá abstraktní povaha buněčné struktury mechu.

Původní návrhy šperků, které jsem měla možnost sledovat v jejich vývoji pracují se skleněnou buňkou a lineárními kovovými spoji mezi buňkami. Skleněný šperk funguje jako schránka, pro autentickou přírodninu, kterou nechává zaznít ve své přirozené kráse. Stříbrný drátek na návrzích šťastně zosobňuje lineární vazby mezi buňkami.

Při svých cestách po Skandinávii jsem viděla šperky pracující s lišejníky, koncept buněk, který pan Vlasák využívá uchopuje téma z jiné stránky a směřuje k minimalistické formě. Chtěla bych tedy poukázat na důležitý fakt, že čistá minimalistická forma musí obsahovat jasně čitelný koncept, který tvoří hranici mezi pouhou dekorací a uměleckým šperkem.

V této souvislosti považuji za zklamání, že stříbrné lineární spoje byly při realizaci šperku nahrazeny řetízkem. Dle mého úsudku, takové řešení posouvá šperk směrem blíže do komerční roviny. Původní skleněná buňka se najednou stává pouhou schránkou vytrženou z konceptu, přívěskem na řetízku, miniaturním akváriem s mechovým obsahem.

Věřím, že se v budoucnu autorovi podaří zrealizovat šperky dle původního návrhu a vznikne tak originálně koncipovaná kolekce se suverénním obsahem.

Šperkovnice vyhotovená ke šperku si nese čistou formu. Bylo by však příznačnější označit ji úložnou schránkou, než konkrétně šperkovnicí. Šperkovnice slouží k ukládání šperků, nicméně tato průhledná skleněná schránka slouží také k uchovávání mechu, který zde hraje estetickou roli a nefunguje zde jako pouhý podklad pro samotný šperk. Tím, že autor vytvořil schránku z transparentního materiálu, chce jednoznačně strukturu mechového polštáře zviditelnit. Nachází v ní půvabný mikrosvět, miniaturní krajinu, kterou může díky schránce transportovat kamkoli a podrobit jí podrobnějšímu pozorování.

Asymetrický tvar šperkovnice vyžaduje zpracování od ruky bez použití forem a to zejména z důvodu, aby si povrch zachoval svou přirozenou čistotu. Zdánlivě jednoduchý tvar je tedy celkem náročný na výrobu a také na kvalitu materiálu.

Celkové řešení této schránky včetně její realizace považuji za šťastné.

Druhá část bakalářské práce pracuje rovněž s tématem mechové buňky, nicméně se jedná o Land-Art, o prostorovou instalaci v exteriéru, v krajině. Autor uniká z klauzury ateliéru do otevřeného prostoru krajiny a zaměřuje se na volnou tvorbu s využitím materiálů, které v krajině nachází. Sledujeme autorovu cestu od mechových domků tvořených v jeho dětství k současnému pojetí. V aktuální instalaci vyjadřuje své citové vazby k místu, kde dílo tvoří. Svou instalací se snaží poukazovat i na ekologické aspekty. Tam, kde pomalu vyrůstala jeho umělecká ambice, kde se vyvíjela zásadně jeho osobnost skrze rozjímání, vznikají symbolické mechové buňky. Co bývá ukryto v nitru osobnosti promlouvá skrze symbol k místu svého vzniku. Svou prací se nesnaží přírodu zkrotit, ani podmanit, naopak jeho zásahy do krajiny chtějí být minimální a počítají s přirozenou pomíjivostí. Tato práce obsahuje i ekologický přístup, kdy jemná reliéfní monumentální kresba kruhů - buněk oživuje místo opuštěného lomu. V něm se najednou utváří originální prostor pro rozjímání a meditaci. Prostor získává tedy nový účel. V této práci se mech stává hlavním výrazovým prostředkem, jedná se o naprosto čisté řešení.

Návrh klasifikace : velmi dobře

V Novém Boru dne 20.8.2020

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte